



תת"ע (באר שבע) 16950-10-23 - מדינת ישראל נ' נאצר אבו אעמר

תת"ע (באר-שבע) 16950-10-23 - מדינת ישראל נ' נאצר אבו אעמרשלוּם באר-שבע

תת"ע (באר-שבע) 16950-10-23

מדינת ישראל

נגד

נאצר אבו אעמר

בית משפט השלוּם בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[04.11.2024]

כבוד השופט רועי בראון

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין

הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגביו איסור שימוש בניגוד לתקנה 308(ד)

לתקנות התעבורה. עקיפה בדרך לא פנויה ותוך חציית קו הפרדה רצוף, עבירות מיום 14.08.23

2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 17.01.24. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר.

3. לטענת המבקש לא התייצב לדיון, שכן לא ידע על קיום הדיון, המבקש לדבריו חתם על אישור קבלת הדוח בידיעה

כי מדובר בהודעת תשלום קנס ולא הבין כי מדובר בזימון למשפט שיערך ביום המצויין בגוף הדו"ח. עוד טען כי בשל

מלחמת "חרבות ברזל" הנאשם עבר לגור באיזור העיר לוד וחזר לביתו שבפזורה רק עם תחילת חוגדש הרמדאן

בתחילת חודש מרץ. עוד טען כי המבקש עובד כנהג הסעות ושלילת רשיונו תהווה פגיעה בהכנסותיו.

4. המאשימה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון, המבקש לדבריה

קיבל עותק לידיו מידי השוטר במעמד רישום הדו"ח, עוד ציינה המאשימה כי מצפיה במצלמות הגוף של השוטר בשטח

עולה כי זה הסביר למבקש כי עליו להתייצב במועד האמור בבית המשפט בבאר שבע ועל כן אין בבקשתו כדי להצביע

על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין



5. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה" ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של המבקש:

9. בנוגע לטענה כי לא ידע על קיומו של הדיון הרי שמדובר בהזמנה לדיון שניתנה לנאשם ביד! במעמד רישומה בו מצוין במפורש מועד הדיון. יתרה מזו, השוטר אף הסביר למבקש כי עליו להתייצב למעמד הדיון כך שלא ברורה לבית המשפט טענתו בדבר חוסר הידיעה כמו כן לא ברורה משמעות טענתו כי שהה בסמוך לעיר לוד ולא בביתו שבפזורה.



10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:
"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה." "
11. טענה כללית כי יגרם למבקש פגיעה בהכנסות אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).
- המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.
12. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילת המינימום בת 3 חודשים הקבועה בחוק לצידה של העבירה זו.
13. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):
" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".
14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.
15. הבקשה נדחת.
16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"ה, 04 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.